Dosarul nr.4r-374/24
4-23088927-02-4r-26012024

D E C I Z I E

25 aprilie 2025 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru,
în componența:
Președintele completului, judecător Spoială Alexandru
judecători Beșelea Eugeniu
Chiroșca Igor

a judecat în procedură scrisă, în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul avocatului, în interesele contravenientului, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-3878/2023 din 30 noiembrie 2023.

Procedura de înștiințare fiind îndeplinită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

1. La 31.05.2023, Panuș Sandu, prin intermediul apărătorului Sandu Serghei, a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 2835/23 din 23.05.2023 şi a deciziei de sancţionare în baza art. 287 alin. (14) din Codul contravențional.

2. În susținerea contestației a fost menționat că, la 23.05.2023, în privința lui Panuș Sandu a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 2835/23. Tot în aceeași zi, a fost adoptată decizia de sancționare, fiindu-i aplicată sancțiune sub formă de amendă în mărime de 15 unități convenționale. A considerat că lipsește contravenția. La caz, a notat că în conținutul procesului verbal nu au fost indicate circumstanțele comiterii și încadrării juridice a faptei săvârșite, precum și nu a fost descrisă fapta contravențională, motiv care este sancționat de lege cu nulitatea absolută a procesului verbal și a deciziei agentului constatator. De asemenea, inspectorul vamal nu a indicat ora întocmirii procesului-verbal și nu a determinat concret locul săvârșirii contravenției, la compartimentul „locul săvârșirii faptei contravenționale” a indicat „Postul vamal Chișinău 4, (Poșta)”, nefiind indicată adresa acestuia, fapt ce duce la nulitatea absolută a actelor astfel încheiate. Mai mult, dacă

presupusa faptă a fost comisă la Postul vamal „Poșta”, atunci de ce nu a fost examinată de Șeful Postului vamal, ori cel puțin, agentul constatator din cadrul Biroului vamal Centru trebuia să motiveze din care considerente s-a declarat competent să examineze cauza contravențională. Totodată, cu referire la lipsa faptei contravenționale a invocat că, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Mai mult ca atât, petiționarul este asimilat persoanei juridice, persoana fizică fiind confundată cu persoana juridică. Totodată, menționăm că în privința persoanei juridice a fost întocmită o Decizie de sancționare concomitentă, lucru care este inadmisibil. Din cele enunțate reiese că agentul constatator a încălcat principiul neatragerii la răspundere de 2 ori pentru una și aceiași faptă, iar petiționarul Panuș Sandu nu este subiect obligat sau cel puțin nu are nici o obligație, în calitatea sa de persoană fizică, față de organul vamal. În procesul verbal cu privire la contravenție nu au fost indicate probe care ar demonstra vinovăția petiționarului.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-3878/2023 din 30 noiembrie 2023, a fost respinsă ca neîntemeiată contestația înaintată de Panuș Sandu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 2835/23 din 23.05.2023 şi a deciziei de sancționare emisă în baza art.287 alin.(14) din Codul contravențional.

4. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, avocatul în interesele contravenientului a depus recurs prin care solicită casarea integrală a Hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 30.11.2023, restituind spre rejudecare cauza în aceiași instanță în alt complet de judecată.

5. În motivarea recursului menționează că hotărîrea recurată este neîntemeiată şi pasibilă a fi casată din următoarele considerente: Nu există faptul contravenției prevăzute de art.287 alin.(14) din Codul contravențional, în acțiunile recurentului. în temeiul art.5 alin.(1) şi (2) din Codul contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională. Interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenționale sînt interzise. în acord cu prevederile art.10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională. Relevăm că potrivit prev. art.458 alin.(1) Codul contravențional, instanța de judecată, examinând cauza contravențională este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei

imputate, instanţa nu a determinat caracterul veridic al faptei imputate, inclusiv legătura dintre persoana fizică sancționată şi persoana juridică care a fost sancţionată iniţiat; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, instanța de fond nu a dat o apreciere corectă şi echitabilă circumstanțelor cauzei prin prisma prevederilor legale enunțate, inclusiv instanța nu a dat o apreciere argumentelor apărării privind lipsa de competență legală a aşa numitului agent constatator Sergiu DEDIU, care după cum este indicat în Procesul-verbal de contravenție deține funcție de inspector şi nicidecum Şef de post sau birou vamal sau adjuncții acestuia așa cum prevede norma legală. În accepțiunea reglementărilor în vigoare, stabilirea vinovăției persoanei în comiterea unei fapte contravenționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate la momentul stabilirii faptei contravenționale. Mai mult ca atât (aşa numitul) agent constatator a întocmit procesul-verbal, avînd o predispunere evidentă de vinovăție a petiționarului, încălcind obligația de cercetare obiectivă, imparţială şi sub toate aspectele a cauzei contravenționale. Aceasta s-a confirmat şi în şedinţă de judecată, unde reprezentantul autorităţii din care face parte inspectorul vamal care a întocmit Procesul verbal cu privire la contravenție, nu a putut răsturna prezumţia de nevinovăţie, inclusiv a eşuat în a face dovada celor constatate în Procesul verbal pentru a susţine temeinicia acestuia, demonstrând o dată în plus că cauza a fost cercetată incomplet, neobiectiv, părtinitor de către o persoană care nu era în drept să examineze cauza contravenţională, adică nu avea competenţă legală.

6. La fel, avocatul care a declanșat procedura recursului susține că în cauza (Ozturk împotriva Germania) şi cauza (Anghel împotriva României) Curtea a statuat că menţiunile agentului constatator înserate în procesul verbal cu privire la contravenţie nu constituie prin sine o probă, ci dimpotrivă, acestuia îi revine sarcina de a dovedi temeinicia şi legalitatea procesului verbal, astfel agentul constatator nu a prezentat argumente temeinice în instanţă privind concluziile făcute în procesul-verbal de contravenţie şi în Decizia de sancţionare. Astfel, în măsura în care procesul verbal de constatare a contravenţiei nu este susţinut de dovezile în baza cărora s-a întocmit, iar contravenientul respinge învinuirile aduse, nu se mai poate susţine temeinicia procesului verbal fără a se încălca prezumţia de nevinovăţie instituită de art. 6 din CEDO. Or, potrivit practicii CtEDO în cauze referitoare la contravenţii sunt aplicabile prevederile art. 6 din CEDO, cu toate garanţiile conferite de acesta, contravenientul

beneficiind de prezumţia de nevinovăţie (cauza Anghel c. României), sarcina probei revenind organului constatator, cu respectarea în acest mod principiului egalităţii armelor, or, în procesul verbal cu privire la contravenţie nu au fost anexate sau indicate probe care ar demonstra vinovăția petiţionarului. In acest context concluzionăm că agentul constatator, abilitat cu atribuţii de constatare a faptei contravenționale şi aplicare a sancțiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității şi temeiniciei procesului-verbal de contravenție. Din acest argument rezultă că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional. În alţi termeni, atât timp cît asupra faptelor descrise în conţinutul actului - neconfirmate prin alte mijloace de probă - pot plana o serie de dubii, apreciem că îşi găseşte aplicare un alt principiu de drept, şi anume principiul in duh io pro reo. care constituie un complement al prezumției nevinovăției, un principiu instituțional, reflectând modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăsește în materia probațiunii, or erorile care survin la momentul examinării cauzei contravenționale, care nefiind înlăturate, se interpretează în favoarea persoanei în privinţa căreia a fost pornit proces contravențional. Astfel, prezumția nevinovăției şi exigența ca agentul constatator să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile, este menționată explicit în art. 6 § 2, din CEDO, şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul art. 6 § 1 din CEDO, (a se vedea cauza mutatis mutandis, Saunders vs Marea Britanie, din 17 decembrie 1996, §68). Instanţa de fond a dat apreciere eronată conţinutului procesului verbal de contravenţie, prin prisma prev. art.443 din Codul contravențional, constatând că acesta corespunde cerinţelor prevăzute de lege, lucru care este greşit în opinia noastră, fiindcă după cum este menţionat şi în contestaţie, în acesta se regăsesc circumstanţele prev. la art. 445 din Codul contravenţional, adică nu sunt indicate circumstanţele comiterii adică cum activitatea/inactivitatea recurentului în calitate de persoană fizică are legătură cu activitatea de declarare a bunurilor sau mărfurilor din numele persoanei juridice enunţate. Instanţa de fond aceste argumente le-a omis, iar potrivit jurisprudenţei CtEDO, în cauza Fomin vs Moldova, cererea nr. 36755/06, Curtea a statuat că: “Rolul unei Decizii motivate este să demonstreze părţilor că au fost auzite. Mai mult ca atît, o decizie motivată oferă părţilor posibilitatea de a o contesta precum şi posibilitatea ca Decizia să fie revizuită de instanţa de recurs”. Exclusiv prin adoptarea unei decizii motivate, poate avea loc un control public al administrării justiţiei, (cauza Hirvisaariv contra Finlandei). În acest context, partea recurentă menționează că şi Decizia de

sancționare nu corespunde rigorilor stabilite în art.447[1] din Codul contravențional, şi pe cale de consecință este lovită de nulitate. Un argument important dar nu în ultimul rînd, temei de anulare a Hotărîrii instanţei de fond şi a Procesului verbal şi a Deciziei de sancţionare este exercitarea acţiunilor în cauza contravenţională de către o persoană fără drept de examinare a cauzei contravenţionale, respectiv aceasta fiind unul din temeiurile de nulitate absolută a acţiunilor procesuale efectuate de acesta, nulitate a Procesului verbal de contravenţie şi a înscrisurilor administrate în cauza contravenţională. Acest argument este susţinut de prevederile art.403 alin.(2) din Codul contravenţional, care stabileşte expres: Sînt în drept să examineze cauze contravenţionale şi să aplice sancţiuni şefii birourilor şi posturilor vamale şi adjuncţii lor, şefii echipelor mobile, aşa numitul agent constatator Sergiu DEDIU nu întruneşte cerinţele stabilite în norma menţionată, respectiv, pe cale de consecinţă nu este competent a examina cauze contravenţionale, or dacă această persoană avea competenţă legală nu transmitea cauza contravenţională de examinara după competenţă şi aplicare a sancţiunii, dar îndeplinea aceste sarcini în persoană, demonstrând odată în plus că nu are competenţă. Potrivit prev. art.385 alin.(2), din Codul contravențional, este desemnat ca agent constatator funcționarul din autoritățile indicate la art. 400-42310, împuternicit cu atribuții de constatare a contravenției şi/sau de sancţionare, respectiv inspectorul vamal nu a avut competenţă să examineze cauza contravenţională, iar actele procesuale exercitate de către acesta sunt lovite de nulitate. Nu rezistă criticii nici argumentul instanţei că s-a stabilit prin probe concludente vinovăția recurentului, indicând ca probe de care s-a condus instanța la pronunțarea soluției, Procesul verbal de contravenție nr. 2836/23 din 23.05.2023, (acest act fiind contestat în ordinea contenciosului administrativ, informaţie care trebuia să fie prezentată instanţei de agentul constatator odată cu materialele cauzei contravenţionale, odată ce sunt în conexiune şi se bazează una pe cealaltă) acest înscris se referă la persoana juridică SRL ”Off-Road Group”, şi din nou instanța de fond confundă persoana fizică cu persoana juridică. Mai mult, instanța motivează Hotărârea indicând ca motiv principal că PANUŞ Sandu a fost tras la răspundere ca persoană cu funcţie de răspundere, lucru care este greşit, acesta a fost atras la răspundere în calitate de persoană fizică, or odată ce nu a fost subliniat în Procesul verbal de contravenţie calitatea persoanei (fizică sau cu funcţie de răspundere), apare un dubiu, iar acesta urmează a fi interpretat în favoarea petiţionarului. Totuşi instanţa a menționat în contradictoriu cu materialele cauzei că citez ” din materialele cauzei instanţa de judecată constată existenţa procesului verbal cu privire la contravenţie nr. 2836/23 din 23.05.2023, potrivit căruia agentul constatator a constatat săvârşirea

faptei contravenționale prevăzute de art.287 alin.(14) din Codul contravențional de către Panuş Sandu" lucru absolut eronat, or Procesul respectiv a fost întocmit pe numele persoanei juridice în baza Codului vamal. Argumentarea netemeiniciei Hotărârii prin prisma CEDO şi jurisprudenței CtEDO. Invocăm că instanţa de fond nu a apreciat corect probele şi fapta imputată, mai mult ca atît nu au fost întreprinse toate măsurile de cercetare a probelor prezentate, cu toate că cauza a fost examinată în procedură generală, fapt ce indică la examinarea superficială şi unilaterală a cauzei. Aceasta implică în sarcina instanţei obligaţia de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor şi elementelor de probă ale părţilor. O motivare corespunzătoare oferă părţilor posibilitatea de a cunoaște considerentele factuale pe care se întemeiază hotărîrea şi garanţia că nu au fost avute în vedere aspecte irelevante. O motivare adecvată este de aemenea o condiţie prealabilă necesară pentru formularea unei căi de atac efective şi pentru respectarea dreptului la un proces echitabil aşa cum este dezvoltat în art. 6 al CEDO. Hotărîrea trebuie să conţină cel puţin argumentele cele mai importante ale cauzei. Motivarea hotărîrii constituie o garanţie în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, astfel aceasta trebuie să fie inteligibilă, clară, precisă, dacă se referă la probele administrate în cauză, trebuie să fie în concordanță cu acestea, să răspundă în fapt şi în drept la toate aspectele incidente în cauză, să conducă în mod logic şi convingător la soluția instanței.

7. Potrivit prevederilor art.464[2] Codul contravențional, *cauza contravențională în procedură scrisă se examinează de instanța de judecată în lipsa părților și fără dezbateri orale. În termen de 3 zile de la data intrării cauzei contravenționale în instanța de judecată, judecătorul transmite făptuitorului şi victimei o copie a procesului-verbal cu privire la contravenție, a probelor şi a înscrisurilor din dosarul cauzei contravenționale, precum şi solicită părților de a se expune asupra aplicării procedurii scrise şi asupra cauzei contravenționale, stabilind un termen de 10 zile. In cazul în care, după expirarea termenului prevăzut la alin.(2), părțile nu s-au expus asupra aplicării procedurii scrise şi asupra cauzei contravenționale, instanța de judecată va pronunța o încheiere motivată cu privire la examinarea cauzei contravenționale în procedură scrisă. In cazul în care părțile, în termenul prevăzut la alin. (2), refuză aplicarea procedurii scrise şi solicită examinarea cauzei contravenționale în ședință publică, instanța de judecată poate dispune citarea părților dacă apreciază acestfapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cauza contravențională în şedință publică, iar examinarea cauzei contravenționale se va desfășura în conformitate cu prevederile capitolului VII din cartea a doua a prezentului cod. Instanţa de judecată poate să respingă prin*

încheiere motivată refuzul aplicării procedurii scrise şi solicitarea examinării cauzei contravenţionale în şedinţă publică în cazul în care consideră că, ţinînd cont de împrejurările cauzei, nu sînt necesare dezbateri publice. încheierea de respingere se contestă odată cu fondul. Dacă din materialele cauzei rezultă că cauza contravenţională nu poate fi examinată în procedură scrisă, instanţa de judecată, prin încheiere motivată, care se contestă odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală.

8. Conform art.464[3] Codul contravențional, *soluţionarea cauzei contravenţionale în procedură scrisă se desfăşoară în termenul şi în condiţiile prevăzute la art.454. Hotărîrea judecătorească în procedură scrisă se emite în condițiile art.462. Hotărîrea judecătorească emisă se publică pe pagina web a instanței judecătorești şi se comunică părților cauzei contravenționale, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărîrea judecătorească examinată în procedură scrisă se contestă cu recurs care se examinează în condiţiile prezentului cod. Instanța de recurs examinează recursul în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile prezentului articol fiind aplicabile corespunzător. Astfel, dreptul la un proces echitabil este asigurat şi în procedura scrisă şi alte circumstanțe excepționale nu sânt prezente.*

9. Participanții au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională a fost examinată în lipsa părților în procedură scrisă.

10. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal constată, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

11. Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

12. Din materialele dosarului, Colegiul penal reține că prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 2835/23 din 23.05.2023, agentul constatator din cadrul Biroului Vamal Centru, Dediu Sergiu a constatat că, la 07.06.2022, în Postul vamal Chișinău 4 (PIV, Poșta), specialistul în domeniul vămuirii Panuș Sandu a „Off Road Group” SRL c/f *****, a depus DV nr. 2100I14211, prin care s-a solicitat importul mărfurilor „troliuri cu motor electric, solenoid, telecomandă..” cu valoarea facturală

977,90 GBR. În rezultatul efectuării controlului documentar și fizic a mărfii s-a constatat că specialistul în domeniul vămuirii greșit a indicat poziția tarifară 85118000, corect fiind 85269200, decizia de clasificare nr. 27 din 07.06.2022. Urmare a modificărilor efectuate au fost încasate suplimentar drepturi de import în mărime de 162,20 lei, astfel, prin cele menționate mai sus, specialistul în domeniul vămuirii Panuș Sandu a „Off Road Group" SRL a comis o contravenție prevăzută de art.287 alin.(14) din Codul contravențional.

13. Drept urmare, agentul constatator a constatat că în acțiunile lui Panuș Sandu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.287 alin.(14) din Codul contravențional, astfel fiindu-i stabilită o sancțiune contravențională sub formă de amendă în valoare de 15 u.c. ceea ce constituie suma de 750 lei.

14. La 31.05.2023, Panuș Sandu, prin intermediul apărătorului Sandu Serghei, a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 2835/23 din 23.05.2023 şi a deciziei de sancționare în baza art. 287 alin. (14) din Codul contravențional. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

15. În corespundere cu prevederile art.440 alin.(1) Codul contravențional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.*

16. Conform prevederilor art.442 alin.(1) Codul contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.* Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condiţiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

17. În temeiul prevederilor art.458 Codul contravențional, *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional*

al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, iar potrivit prevederilor art.460 Codul contravențional, *instanţa de judecată hotărăşte asupra cauzei contravenţionale, pronunţându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice şi juridice ale cauzei.*

18. Conform prevederilor art.425 Codul contravențional, *probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.*

19. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

20. Examinând recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Colegiul penal consideră, că argumentele acestuia, reprezintă un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată și nu poate constitui temei de casare a acesteia, mai mult decât atât, prima instanța destul de clar și cert a explicat recurentului aprecierea cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

21. În contextul dat, Colegiul penal apreciază admisibile, concludente şi utile probele prezentate şi anexate de agentul constatator şi corespunzător se demonstrează vina lui Panuș Sandu în comiterea contravenției prevăzută de art.287 alin.(14) Codul contravențional, și anume procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 2836/23 din 23.05.2023 întocmit în privința SRL „Off Road Group”; decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 2836/23 din 23.05.2023; sesizare din 13.06.2022; copia declarației primare *****; copia declarației complementare *****; copie declarație primară *****; copia declarației complementare *****; calculul procedurilor vamale din 07.06.2022; borderoul documentelor anexate nr. inr. 14211 07/06/2022; copie

scrisoare de transport internațional seria MD nr. *****; invoice comercial; decizie de clasificare a mărfurilor nr.27 din 07.06.2022; extras din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 500440 din 18.08.2022; copie buletin de identitate a cet.Panuș Sandu.

22. Sub acest aspect, Colegiul penal consideră că prima instanță justificat a conchis că, la caz s-a constatat cu certitudine că, organul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar şi apreciate de instanțe.

23. Prin urmare, fată de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost dovedită pe baza constatărilor personale ale agentului constatator şi a probelor acumulate, iar recurentului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenție, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură actul contestat.

24. Cât privește alegațiile invocate în conținutul recursului privind nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, Colegiul penal nu îl poate reține or, la caz, procesul-verbal cu privire la contravenție cuprinde toate menţiunile prevăzute de art.443 din Codul contravențional, sub sancțiunea nulității absolute, descrierea faptei fiind suficientă și clară, cu arătarea împrejurărilor în care contravenţia a fost săvârșită, inclusiv a datelor contravenientului. Cât privește mențiunea contravenientului potrivit căruia ultimul nu a fost de acord cu procesul-verbal, este apreciată critic de instanța de recurs deoarece este o modalitate de a se eschiva de la răspunderea contravențională. Totodată, Colegiul penal constată că decizia de sancționare a fost luată de șeful-adjunct al Biroului vamal Centru, persoană competentă, în sensul art.403 alin.(2) din Codul contravențional de a aplica sancțiuni. Prin urmare, argumentul invocat de către partea recurentă în această parte nu poate fi reținut.

25. La caz, Colegiul penal relevă că, nu rezistă criticii argumentul recurentului potrivit căruia hotărârea instanței de judecată se limitează la o expunere superficială și abstractă a aspectelor faptice ale cauzei, or se constată că instanța de judecată la examinarea cauzei a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, precum și alte circumstanțe care au importanță pentru examinarea cauzei, adică a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu respectarea dreptului la un proces echitabil.

26. Colegiul penal consideră, că recursul declarat la caz reprezintă de fapt dezacordul recurentului cu aprecierea instanței de judecată, or instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate.

27. Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat avocatului în interesele contravenientului și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-3878/2023 din 30 noiembrie 2023.

28. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct. 1) lit. c), art.474 Codul Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat avocatului, în interesele contravenientului, și se menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-3878/2023 din 30 noiembrie 2023.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător Spoială Alexandru

judecător Beșelea Eugeniu

judecător Chiroșca Igor